

DE DIANA-FLORINA COSMIN

Cum îmbraci o viitoare legendă?

Filmele au darul de a răscoli printre straturile sufletelor noastre, punând degetul exact pe acele lucruri pe care e mai ușor să le înțelegem despre noi dacă le vedem mai întâi la alții. Filmele bune nu ne trag de mânecă și nu ne servesc lingurițe dulci-moralizatoare despre viață și lume, ci acționează tacit, printr-o idee, un mesaj sau o subită clipă de inspirație. Ca în povestea cu fata de împărat și bobul de mazăre: chiar dacă pui trei plăpumi, douăzeci de perne și cinci saltele pe deasupra, rămâne un grăunte de revelație care nu te părăsește niciodată.

Un film bun este ca un machiaj bun: nu îl observi ca atare, bagi de seamă doar faptul că pare să scoată în evidență exact ceea ce trebuie, tot așa cum o ținută flatantă vorbește vizual despre frumusețe fără s-o trâmbițeze și s-o exagereze în vreun fel. Un costum de film, precum cele despre care am scris în cover-story-ul de numărul acesta, are de îndeplinit un rol chiar și mai complicat: trebuie să îmbrace un personaj fictiv și să-l facă real fără a părea exagerat, elocvent fără a fi țipător și nuanțat fără să ne obosească retina. Să fie subtil și memorabil în același timp.

Mi-a luat mult timp, multe cărți răsfoite alert și o documentare atentă și curioasă pentru a înțelege că arta unui mare designer de costume de film nu ține doar de frumusețea rochiilor pe care și le imaginează, ci de capacitatea de le face, în ochii noștri, singurele haine care se potrivesc mânășă unor personaje legendare. Și cât de greu este, oare, să îmbraci ceva ce ar putea să ajungă un exponat

studiat în detaliu prin holuri de muzeu de milioane de cinefili împătimiți? Pe lângă faptul că plantează pentru totdeauna mesaje și concepții de neclintit în mințile noastre, filmele bune ne și inspiră vestimentar, stilistic și ca atitudine. O fac tot subtil, fără să ne simțim agresați, doar cuceriți iremediabil. Ca o replică auzită demult, în „Inception”. „Care e cel mai rezistent parazit?”, întreabă personajul lui Leonardo di Caprio. Și tot el dă răspunsul. „Nu e o bacterie sau un virus, e o idee. Odată ce o idee și-a însușit un micron din gândurile tale, va fi aproape imposibil să mai scapi de ea vreodată. O idee care e pe deplin formată și convingător înțeleasă rămâne pentru totdeauna acolo”. ■